

Dosarul nr. 2ra-258/19

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (M. Bușuleac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (E. Dvurecenschii, N. Veleva, V. Movilă)

ÎNCHEIERE

13 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Serghei Boico,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Boico
împotriva Nataliei Boico, intervenient accesoriu executorul judecătoresc
Vladislav Constantiniuc cu privire la eliberarea de la plata datoriei la pensia
alimentară,

împotriva deciziei din 06 septembrie 2018 a Curții de Apel Cahul, prin care
s-a respins cererea de apel depusă de Serghei Boico și s-a menținut hotărârea din
05 februarie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central,

c o n s t a ț ă:

La 14 iunie 2017 Serghei Boico a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Natalia Boico, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Vladislav
Constantiniuc cu privire la eliberarea de la plata datoriei la pensia alimentară în
sumă de 37108 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a relatat că din căsătorita cu Natalia Boico,
au un fiu, XXXXX.

A menționat că în anul 2004 a fost desfăcută căsătoria încheiată cu Natalia
Boico, iar în la sfârșitul lunii mai a anului 2013, a aflat de la executorul
judecătoresc Nadejda Condrea despre ordonanța judecătorească din 18 octombrie
2006 a Judecătoriei Cahul, emisă la cererea Nataliei Buico, în baza căreia a fost
încasată pensia pentru întreținerea copilului minor XXXXX a.n.XXXXX în
cuantum de $\frac{1}{4}$ din salariu sau alte venituri și taxa de stat în sumă de 75 de lei.

La fel, a indicat că de la data emiterii ordonanței judecătorești
18 octombrie 2006 și până în luna mai 2013 s-a format restanța la achitarea pensiei
alimentare în mărime de 27806 lei.

A invocat că timp de 7 ani nu a fost informat despre ordonanța judecătorească
și despre restanța la pensia de întreținere, iar din cauza stării de sănătate era în
imposibilitate să conteste suma restantă. Astfel, din luna iunie a anului 2013 a
început să achite reieșind din posibilitățile sale, câte 200 de lei lunar.

Reclamantul a relevat că, în noiembrie 2013 a aflat că Natalia Boico s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune privind modificarea cuantumului pensiei de întreținere, iar prin decizia din 24 iunie 2014 a Curții de Apel Cahul a fost încasată pensia de întreținere a copilului minor în cuantum fix, în mărime de 500 de lei lunar, începând cu 23 iulie 2013.

În acest context, reclamantul a accentuat că începând cu data de 23 iulie 2013 și până la 21 iunie 2014, a achitat integral pensia de întreținere a copilului minor în cuantumul stabilit.

Totodată, a precizat că datoria acumulată pentru perioada anterioară, în mărime de 37108,89 de lei, nu s-a format din vina lui, deoarece el nu a știut despre ordonanța judecătorească privind încasarea pensiei de întreținere, iar pârâta cunoștea despre starea sa de sănătate și timp de 7 ani nu i-a comunicat despre existența acesteia. Astfel, datoria acumulată a permis aplicarea sechestrului pe apartamentul său.

Reclamantul a menționat că nu este în stare să achite datoria acumulată din cauza stării de sănătate și lipsei de mijloace financiare.

Astfel, a indicat că din cauza stării de sănătate nu-și poate găsi un loc de muncă bine plătit, iar sursele de venit pe care le percepe le întrebuințează pentru tratament și menținerea stării sănătății.

Ținând cont de faptul că fiul său în prezent are 21 de ani, iar starea de sănătate și situația materială nu-i permit să achite restanța la pensie de întreținere, consideră că acestea sunt motive întemeiate pentru a fi admisă cererea sa de chemare în judecată. Cu atât mai mult că, la 05 iunie 2017 a primit de la executorul judecătoresc Vladislav Constantiniuc încheierea din 30 mai 2017, conform căreia la 19 iunie 2017 va avea loc licitația în legătură cu vânzarea apartamentului său, iar dânsul va rămâne fără locuință.

Serghei Boico a solicitat eliberarea sa de la plata datoriei la pensia alimentară în mărime de 37108 lei.

Prin hotărârea din 05 februarie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 08 februarie 2018 Serghei Boico a depus cererea de apel împotriva hotărârii din 05 februarie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 06 septembrie 2018 a Curții de Apel Cahul a fost respins apelul declarat de Serghei Boico și menținută hotărârea din 05 februarie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central.

La 07 decembrie 2018, Serghei Boico, a declarat recurs împotriva deciziei din 06 septembrie 2018 a Curții de Apel Cahul, solicitând casarea integrală a hotărârii instanței de fond și deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii, eliberându-l de plata restanței la pensia de întreținere a copilului în sumă de 37108 lei, sau micșorarea acesteia.

În motivarea recursului, recurentul a menționat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța ierarhic inferioară a apreciat probele arbitrar, nu a aplicat legea care trebuia aplicată, precum și a săvârșit și alte încălcări care au dus la soluționarea greșită a cauzei, astfel fiind încălcat dreptul său la un proces echitabil stipulat la art.6 CEDO.

În același context, a relevat că instanța de apel nu a examinat integral și luat în considerație toate probele și circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei. Astfel circumstanțele menționate pot fi considerate ca motive întemeiate de admitere a prezentei cereri de recurs.

Recurentul a menționat că în conformitate cu art.118 Cod de procedură civilă a prezentat destule probe prin care se confirmă că starea sănătății și starea materială nu îi permite, fiind invalid de gradul doi, să lichideze restanța la pensia de întreținere.

Totodată a menționat că restanța la pensia de întreținere în sumă de 37 108 lei, este extrem de mare și care s-a format nu din vina sa, or, de șapte ani recurentul nu a cunoscut despre existența ordonanței judecătorești privind încasarea pensiei de întreținere și până în 2013 nimeni nu l-a informat despre restanță.

În aceste circumstanțe consideră că poate fi eliberat de la plata restanței sau această sumă să fie măcar micșorată.

A susținut că ambele instanțe de judecată nu au luat în vedere probele prezentate de către recurent și au apreciat critic toate argumentele sale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Cahul a fost pronunțată la 06 septembrie 2018, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 24 octombrie 2018, date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent fiind anexate la materialele dosarului.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de Serghei Boico la 07 decembrie 2018, se consideră în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei

sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serghei Boico, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Serghei Boico.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Serghei Boico.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat